

Sygn. akt III CZ 24/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko Związkowi Komunalnemu Gminy Z. i B. d/s gospodarki wodnościekowej
przy interwencji ubocznej Gminy Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 czerwca 2014 r.,

zażalenia strony pozwanej

na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 stycznia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny uchylił wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie z powództwa Gminy W. przeciwko Związkowi Komunalnemu Gmin Z. i B. ds. gospodarki wodnościekowej, przy interwencji ubocznej Gminy Z.

Orzeczenie zaskarżył kurator procesowy pozwanego Związku, zarzucając naruszenie art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c., art. 386 § 2 k.p.c., art. 143 k.p.c. i art. 146 k.p.c., oraz naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 378 § 1 k.p.c. Wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W judykaturze Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że celem takiego zażalenia jest poddanie pod kontrolę prawidłowości uchylenia przez sąd drugiej instancji orzeczenia sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego postępowania, co może nastąpić jedynie w wypadkach przewidzianych w art. 386 k.p.c.

Sąd Apelacyjny przyjął, że pozwany nie ma organów, nie toczy się wobec niego postępowanie likwidacyjne, zaś obok kuratora w niniejszej sprawie został również ustanowiony kurator na podstawie art. 42 k.c. Na tej podstawie Sąd uznał, że umocowanie kuratora powołanego na podstawie art. 143 i 146 k.p.c. jest zbyt słabe i niewystarczające dla właściwej reprezentacji strony pozwanej, przez co w sprawie zachodzi nieważność postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.).

Stanowisko Sądu Apelacyjnego jest trafne. W sytuacji gdy osoba prawna nie ma organu, właściwe jest powołanie kuratora na podstawie art. 42 k.c. w zw. z przepisami szczególnymi dotyczącymi danego typu osoby prawnej, zaś jednym z celów kuratora powinno być doprowadzenie do wszczęcia właściwej procedury likwidacyjnej. Tylko takie rozwiązanie daje możliwość najpełniejszej ochrony interesów osoby prawnej oraz całościowego załatwienia spraw związanych z ustaniem jej bytu prawnego.

Wskazanych założeń nie spełnia powołanie kuratora na podstawie art. 146 k.p.c. w zw. z art. 143 k.p.c. Trzeba przede wszystkim podkreślić, że art. 143 k.p.c. ma być stosowany jedynie odpowiednio, a więc z uwzględnieniem wskazanych

wyżej właściwości problematyki dotyczącej braku organów osoby prawnej. Jego zastosowanie jest możliwe co najwyżej tylko w szczególnych okolicznościach konkretnej sprawy, gdy do czasu powołania kuratora z art. 42 k.c. i wszczęcia właściwego postępowania likwidacyjnego, zachodzi potrzeba podjęcia obrony praw osoby prawnej w postępowaniu cywilnym.

Żalący nie wykazał, że w sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające reprezentowanie pozwanego przez kuratora powołanego na podstawie art. 146 k.p.c. w zw. z art. 143 k.p.c. Tym samym zażalenie podlega oddaleniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., postanowił jak wyżej.